

**Pod dežnikom
Sožitja Hrastnik**

2001

Spoštovani člani, članice ali še boljše prijatelji in prijateljice

Našemu novemu in zaenkrat še prvemu glasilu na pot bi rad dodal nekaj svojih misli. V letošnjem letu poteka četrto leto, od kar sem nastopil funkcijo predsednika našega Društva. V letu 2008 bo v mesecu marcu občni zbor na katerem bomo volili člane izvršilnega odbora, predsednika in podpredsednika, člane nadzornega odbora in disciplinske komisije.

Nisem si mislil, da bodo ta leta minila tako hitro. Med tem časom smo veliko doživeli, se marsikaj novega naučili, se skupaj veselili in včasih vendar zelo redko bili tudi skupaj žalostni. Upam, da ste bili z mojim delom in delom naših članov zadovoljni. Želimo si, da se nam boste pri naših dejavnostih pridružili tudi tisti, ki do sedaj za to niste našli dovolj poguma.

Vsem članom in članicam želim veliko zdravja in osebnega zadovoljstva. Kadarkoli ste v stiski ali ne veste kako in kaj, tu smo tudi za to, da vam poskušamo pomagati, če ne bomo znali sami pa s pomočjo strokovnjakov, ki delujejo na Zvezi Sožitje.

Lep pozdrav Sandi Simončič!

Pozdravljeni člani društva SOŽITJE !

Hitro je leto naokrog in včasih je kar prekratko za vse aktivnosti, ki jih v našem društvu načrtujemo. Vsi z radovednostjo čakamo na mesečne programe, ki nam jih pošilja naša brhka tajnica in se vprašujemo:

»Kaj se bo dogajalo? Kam bomo šli? Kdo bo šel z nami? Kaj bomo doživeli? Ali bomo plesali? Kaj bomo dobrega pojedli?.....« Vedno je polno presenečenj in tudi bogatih daril nam ne manjka.

A vsako prijetno doživetje potisne v pozabo prejšnje in zato smo se odločili, da vsi skupaj pobrskamo po naših glavah in se spomnimo kaj vse lepega smo v preteklem letu 2007 doživeli.

Naša doživetja so zapisana glede na aktivnosti in zato so razporejena na:
športno področje,
kulturno področje,
delavnice,
tekmovanja,
seminarje in izobraževanja,
praznovanja, ki jim rečemo žurke,
pa še kaj se bo našlo.

HVALA VSEM ZA PRISPEVKE !

HVALA ZA IZVIRNE FOTOGRAFIJE!

HVALA, KER SE DRUŽITE Z NAMI!

HVALA, KER STE VEDNO DOBRE VOLJE!

Športno področje

so naše tradicionalne aktivnosti saj se zavedamo, da le tako bomo zdravi, spretni in zadovoljni. Pa tudi spimo bolje.

Kaj se je dogajalo?

PLAVANJE

Plavanje v Hrastniškem bazenu smo v lanskem letu izvedli 19 krat. Plavanja se nas je učilo od 12 – 18 plavalcev in neplavalcev. Letos sta se v skupino na novo vključila Ernest Mešič in Sabina Lišič. Naš mentor je še vedno gospod Franc Rojko, ki nas prizadevno pripravlja tudi za tekmovanje na Plavalnem mitingu.

BAZEN

V Hrastniškem bazenu plavamo, telovadimo in se pogovarjamo. Imamo se lepo.

Rada hodim v bazen, ker rada plavam.

VESNA

POHODNIŠTVO

Udeležba v tej aktivnosti je skromnejša, ker smo malce leni za hojo. A takrat, ko premagamo strmino in se nam odprejo prelepi pogledi na naselja pod nami smo zadovoljni in obljubimo, da se bomo še povzpeli na kak vrh.

Kje smo bili?

Iz Lontovža na **KUM** nas je prišlo 22..Vreme nam je bilo glede na to, da je bil mesec januar še kar naklonjeno. Ni bilo preveč mrzlo in tudi snega ni bilo. Vika se je z delavci na televizijskem stolpu dogovorila, da smo si lahko ogledali notranjost ob strokovni razlagi prijaznega delavca.

Na **GORE** smo se odpravili meseca marca. Malo z avtomobilom, a veliko peš. Vodja skupine je bila Sanda Kontrec. Prvi je prišel do koč predsednik Sandi s skupino najbolj pridnih planincev. Razgled je bil dober saj smo videli reko Savo vse tja do Krškega polja. Na balinišču smo balinali, na igrišču pa igrali nogomet. Okrepčili smo se z malico, ki smo jo prinesli s seboj, popili smo kavico, kapučino ali vročo čokolado in sok, ki nam je povrnil moči, da smo se mimo Kopitnika napotili proti dolini. Število udeležencev je bilo 20.

Naš naslednji pohod je bil na **KAL**. Tja smo se odpravili v mesecu juniju. Bilo nas je dvanajst. Dobili smo se na parkirišču pred »komunalno«, potem pa smo se z avtomobili zapeljali do Rajske doline in se peš podali na vrh. Ko smo se okrepčali, smo igrali nogomet, se guncali in igrali badminton.

Za novembrski pohod je bil predviden **KOPITNIK**. Ko smo se do Turja pripeljali z osebnimi avtomobili smo se družno odločili, da so nam bile Gore tako všeč, da se bomo še enkrat podali tja gor. Kot se za ta mesec spodobi je bilo vreme precej hladno, vendar lepo. Zjutraj je bilo sicer oblačno, na Gorah pa so nas pozdravili sončni žarki. Ko pa smo se po okrepčilu v koči vračali nazaj v dolino, so nas pospremile prve snežinke. Bilo nas je samo osem. Verjetno so se drugi ustrašili hladnega vremena. Kljub vsemu je bil pohod zelo prijeten.

AEROBIKA – PLESNE VAJE

Tudi aerobike oziroma plesnih vaj smo se v tem letu pridno udeleževali predvsem takrat, ko se je bližal prihod Božička in smo vadili za nastop. To športno aktivnost smo izvedli 5 - krat. Čeprav nimamo ustreznega prostora smo se v prostorih Gasilskega doma Rudnik vseeno dobro razmigali. Mišice nog, rok, zadnjice in trebuha je utrjevalo 14 udeležencev. Ta aktivnost je povezana s plesom, ki je naš najljubši šport.

ATLETIKA

Na tekmovanje se ne gre brez priprav in zato smo na atletski stezi našega stadiona izvedli v mesecu maju kvalifikacije oziroma izmere v teku, metu žogice, skoku v daljino.. Preizkusili so se tudi naši veterani (predsednik, Mili, Slavi..) in ugotovili, da jih mlajši premagajo.

Pripravljali smo se na Regijske igre, ki so bile napovedane za mesec maj in na Atletski miting, ki pa je bil v mesecu juniju.

BALINANJE

V mesecu aprilu smo si v program našega dela zapisali, da se bomo preizkusili v balinanju. Želje so bile, da bi se v prihodnosti udeležili tekmovanja v balinanju, ki ga organizira Specialna olimpijada Slovenije. Izvedli smo ga enkrat na balinišču pri železniški postaji, kjer vadijo balinarji upokojencev sekcija Steklarna. Moram reči, da nam je šlo kar dobro, še posebej Bojanu in Toniju. Vendar je lokacija kar oddaljena tako, da smo naše načrte predstavili na prihodnost in se bomo z balinanjem začeli bolj resno ukvarjati, ko bomo našli bolj ustrezen prostor.

Področje kulture

Kaj je kultura? Vse lepo okoli nas, naše lepo vedenje, ogled filmov, muzejev, razstav, knjižnice, gledaliških predstav, koncertov.....

Med vsemi temi prireditvami so nam bile najboljše filmske in gledališke predstave. Morda zato, ker smo bili lahko zvečer zunaj ali pa zato, ker smo se lepo oblekli za njihov obisk ali pa le zato, ker so bile predstave dobre in so nas nasmejale.

KINO

V januarju smo se nasmejali animiranemu filmu Odplaknjeni gizdalin, ki je bil sicer malo otročji, a vendar dovolj simpatičen, da smo se sprostiti in se predali svetu domišljije. Bilo nas je petnajst.

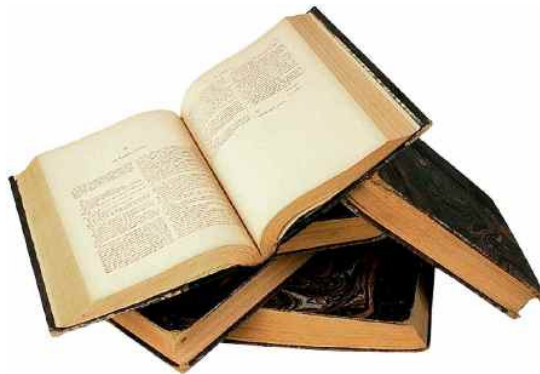
V juniju nam je MISTER.BEAN pokazal, da je pravi car. Kar težko smo vstali s sedežev saj bi ga gledali znova in znova. Čeprav včasih tudi mi skušamo posnemati kako njegovo šalo, se nam nihče ne smeji. Vendar nam dobre volje nikoli ne zmanjka. Po zaključku ogleda se je trinajst zadovoljnih gledalcev odpravilo v Picerijo Rondo, kjer smo se posladkali z vročo čokolado in vsem, ki so v tem času praznovali rojstni dan čestitali.

KNJIŽNICA

Obiskali smo KNJIŽNICO ANTONA SOVRETA v Hrastniku. Knjižničarka nam je povedala kakšne knjige knjižnica ima, kako si jih lahko izposodimo in kako se v knjižnico včlanimo. Ogledali smo si revije, sedli v čitalnico, listali po mladinskih knjigah in si ogledali tudi filme v video-teki. Vse nas pa je najbolj zanimal tisti del knjižnice kjer so računalniki in internet.

Nekateri smo že člani knjižnice, drugi bodo to še postali.

MUZEJ IN MLAKARJEVO STANOVANJE

Če želiš vedeti kako je bilo Hrastniku nekoč, je obisk muzeja najboljša odločitev. In šli smo v MUZEJ HRASTNIK. Ta je v stari šoli ob potoku Bobnu. Bilo nas je kar 25 radovednežev. Mili,ki je že dolgo učiteljica, nam je ob slikah pripovedovala o življenju v našem kraju nekoč. Kar težko smo prepoznavali Hrastnik saj so tam kjer so bili travniki in njive sedaj stolpnice in ceste. Naši starši so bili kar ganjeni ob pogledu na slike iz svojega otroštva.

Mi smo se posedli v klopi stare šolske učilnice.

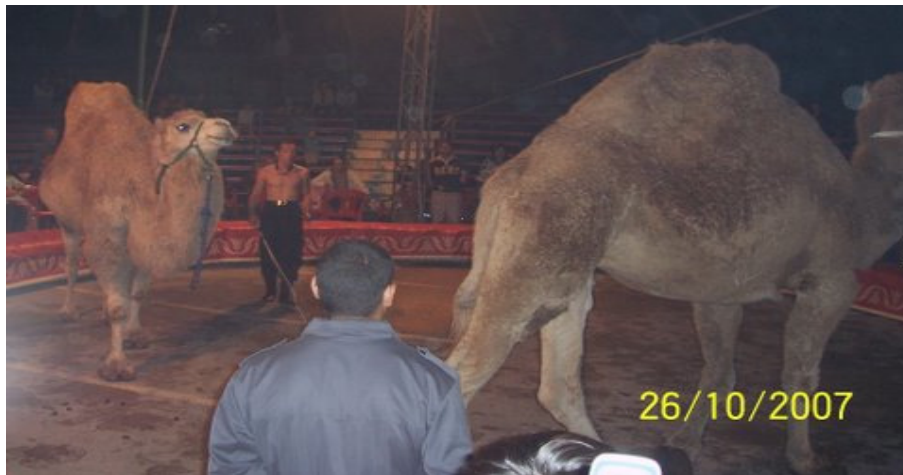
Jož, v kotu je stala dolga palica. Le zakaj so jo rabili?

MLAKARJEVO STANOVANJE je staro rudarsko stanovanje v katerem je še vse tako kot je včasih bilo. Tam je šporhed na drve, pa kolenkišta, menda je tudi kahla, pa širakelj in vančoner. Zelo zanimivo, a tam ne bi živeli. Kako je včasih bilo nam je povedal gospod Kocman. Ogleda Mlakarjevega stanovanja se je udeležilo 23 članov.

RAZSTAVA V GALERIJI

Ogledali smo si razstavo ,ki jo je imela gospa Dagmar Lukanovič v GALERII HRASTNIK. Njene risbe so prikazovale konje v gibanju in lepe pokrajine. Videli smo tudi zanimive kipe. Število obiskovalcev deset.

CIRKUS CIRKUS CIRKUS CIRKUS

Da v naše kraje po dolgem času prihaja cirkus in to kar z Dunaja nas je zelo razveselilo, zato smo kar hitro v svoj program uvrstili ogled predstave. Ker je avtobus iz Zagorja zamujal, se nas je ogleda udeležilo manj kot pa bi se jih lahko. Vendar nas je bilo 15.

To je bilo doživetje. CIRKUS WIENA v Hrastniku. Najbolje, da preberete zapis Vesnine mame in si ogledate slike.

CIRKUS V HRASTNIKU

Prišel je mesec oktober. Bil je deževen. Na parkirišču pred KOP je prišel cirkus. Začeli so postavljati šotore.

Ko so bili šotori postavljeni smo dobili vstopnice za cirkus.

Vesnica se je vstopnice zelo razveselila. Šli smo vsi trije. Bil je res pravi cirkus. Nastopili so artisti, kamele, konji in klovni. Program je trajal približno dve uri. Polni dobrih vtisov smo odšli domov.

Upam, da bo takih predstav še veliko, da si jih bodo ogledali tudi člani Sožitja.

Največja zahvala pripada občinskim možem, ki so se tako odlično pripravili za prihod cirkusa.

Stanislava Hercog

GLEDALIŠKA PREDSTAVA

V mesecu decembru smo izvedeli, da se bomo zopet nasmejali. V kinodvorani Delavskega doma v Hrastniku so gostovali gledališčniki iz Dola s predstavo Družinska pravljica. Sedeli smo v prvi vrsti in dobro smo razumeli vsebino. Žena je varala moža. Kar sedemnajst nas lahko mož pokliče za priče. Vse smo videli .

Delavnice

KUHARSKE DELAVNICE IN PRAZNOVANJE ROJSTNIH DNI

V letu 2007 smo se dobili šestkrat na Veličkovi 41, kjer smo se učili določenih kuharskih spretnosti in to priložnost izkoristili tudi, da smo praznovali rojstne dni, ki so jih v teh mesecih imeli udeleženci naših delavnic. Na kuharskih delavnicah smo se učili peči palačinke, pecivo, hamburgerje, kuhali smo kapučino, učili smo se izdelovati lepo okrašene narezke in še bi lahko naštevali. Delavnic se je udeleževalo od 12 - 15 udeležencev.

Sicer pa smo se tudi v tem letu spomnili vsakega člana OMDR na dneve ko so imeli rojstni dan. Ga. Breda Petrovič je v imenu Društva Sožitje Hrastnik ob njihovem rojstnem dnevu vsakemu poslala čestitko.

RAČUNALNIŠTVO

Učitelj Simon je tisti, ki ga najbolj poslušamo. Uči nas računalništvo že drugo leto. V računalniški učilnici Osnovne šole Vitka Pavliča se učimo, letos že ponavljamo, kako se uporablja računalnik, pišemo, gremo na

internet in zaigramo kakšno igrico. Čas nam kar prehitro mine. Vedno nas je preveč za računalniki.

UPORABA EVERČKOV

V začetku januarja 2007 smo imeli delavnico kjer smo spoznavali naš novi denar. Ladi nam je pokazala nov denar. Učili smo se z učilom, ki ga imajo šolarji in kar hitro smo znali menjati evre v cente. Zdaj že dobro znamo s pravim denarjem. Le premalo ga imamo, da bi ga menjali.

Tekmovanja

PLAVALNI MITING SPECIALNE OLIMPIJADE

Plavalni miting je potekal v mesecu aprilu 21.04.2007 v Lipici. Tekmovalo je pet fantov Bojan Stradar, Matjaž Kolarič, Ermin Durmiševič, Toni Košec in Gregor Simončič ter tri dekleta Vesna Matekelj, Polona Doberšek in Samira Salihovič. G. Franc Rojko nas je na tekmovanje dobro pripravil, saj smo prejeli tudi nekaj medalj. Poleg trenerja smo bili spremljevalci še Vika Matekelj, Sandi in Slavi Simončič. Po tekmovanju smo imeli zaključek s kosilom. Igral nam je ansambel tako, da smo se lahko ob zvokih glasbe tudi zavrteli.

REGIJSKE IGRE SPECIALNE OLIMPIJADE

Devetnajstega maja so bile v Domžalah na atletskem stadionu, v organizaciji Društva Sožitje Litija Šmartno, 14. Regijske igre v atletiki, namiznem tenisu in elementih košarke.

V atletiki so v tekih tekmovali: Samira Salihovič in Bojan Stradar na 100 m ter Matjaž Kolarič na 200 m. Košec Toni je bil najboljši v namiznem tenisu. Gregor Simončič se je v elementih košarke tudi zelo dobro odrezal. Ker so bili nekateri prehitri, so prejeli le trak za udeležbo. Spremljala sta nas Sandi in Slavi. Zaključek, ki je sledil je bil kot ponavadi namenjen druženju in plesu. Zabaval nas je znani pevec Brendi. In spet smo se lahko zahvalili OŠ NH Rajka in šoferju Milanu, ki nas je s šolskim kombijem varno pripeljal na tekmovanje in domov.

ATLETSKI MITING SPECIALNE OLIMPIJADE

Atletski miting se je odvijal 6. junija v Mariboru na Atletskem stadionu v športnem parku Tabor. V tekih je tekmovala na 50 m Vesna Matekelj, na 100 m Samira Salihovič in Bojan Stradar ter na 200 metrov naš odlični dolgoprogaš Matjaž Kolarič. Gregor Simončič pa je tekmoval v skoku v daljino. Fantje in dekleta so dali vse od sebe in presenetili svoje trenerje, ki niso pričakovali, da bodo tekli še hitreje kot na regijskih igrah in skakali še dlje. Zato so razen Matjaža in Vesne vsi presegli normo in prejeli le trak za udeležbo.

ZIMSKE IGRE SPECIALNE OLIMPIJADE

Areh na Pohorju 21.12. in 22.12.2007, prava zimska idila. Sonce, sveže zapadli sneg in dobro vzdušje. Naš edini tekmovalec v alpskem smučanju Gregor Simončič se je tudi letos udeležil tekmovanja in sicer v disciplini - veleslalom lažji. Kljub temu, da ni imel možnosti za priprave na

tekmovanje se je zelo dobro odrezal. Tekmovanje je potekalo dva dni, tako, da smo prespali v Dijaškem domu Lizike Jančar v Mariboru, kjer so nam odlične kuharice pripravile dobro večerjo in spekle velikansko torto. Za glasbo in ples pa je bilo poskrbljeno.

ABILIMPIJADA

Na Abilimpijado v Tolminu smo se kar dolgo pripravljali. Naše članice prijavili za krašenje tort, izdelovanje narezkov in fotografiranje. Ker pa so dnevi ko je bila na sporedu Abilimpijada in Regijske igre sovpadal, smo na Abilimpijado lahko poslali le Vesno Matekelj in Katarino Petrovič, ki pa sta se odlično odrezali v Fotografiranju.

PREDNOVOLETNO PRAZNOVANJE IN PRIHOD BOŽIČKA

MIKLAVŽ ta čudni mož s košem in pomagačem gospodom Pakeljem nas je obiskal letos prvič. Malo je pozvonilo, malo je zaropotalo in že sta prišla. MIKLAVŽ v svečani obleki ,on zraven pa s ketno. Prinesla sta čudovita darila,malo poklepetala z nami in odšla naprej.« LE PRIDITA ŠE DRUGO LETO,« smo jima rekli ob slovesu.

SVETI MIKLAVŽ

Jesen se je hladno, megleno bližala zimi. Večkrat sem pomislila na tri dobre može, ki naj bi nas otroke v tem letnem času obiskali. Zopet pogledam na skrbno spravljeno vabilo od Društva Sožitje, kjer smo vabljeni na Miklavževanje. Oče mi z velikim veseljem pove, da je ravno danes dan, ko bo vse člane »Sožitja« obiskal Sveti Miklavž. Z družino se odpravim proti Rudniškem gasilskemu domu. V velikem pričakovanju in rahli zadregi ugotovim, da je soba polna enako mislečih vrstnikov. Toliko želja, hrepenenj in skrivnosti na enem prostoru. Kar ne morem verjeti. V zraku je viselo samo eno vprašanje.

Kdaj bo prišel, on – tisti dober Sveti Miklavž?

Hrup in velik živ žav se umiri, ko ugasnejo luči. Napetost je strašanska. Sprašujemo se ali je že tu? Mogoče. Tišina! Tema. Med mizami, v soju luči iz ceste, vidim obris postave. Je to on?

Oh, kaj naj?

In naenkrat luč. Svetloba, koš ter sam dobri mož. Kakšno veselje, kakšna radost. Vriski in vzkliki so odmevali daleč, daleč naokrog. In z njim je parkelj, nič kaj strašen, nič kaj strog.

Celo darila je pomagal deliti. To pa je nekaj. Kakšno veselje. In ta občutek, ko me sam Sveti Miklavž objame in pove prijazno besedo in izroči darilo. V gosjem redu prihajamo k njemu.

Objema nas in nas tolaži. Kako prijazen je in kako smo srečni. O zelo, zelo srečni.

Kratek nagovor pomeni slovo. On in parkelj sta odšla. Kam? Daleč? Visoko? Ne vem.

V ostrem mrazu hitimo domov. Prijetno me grejejo tople besede v tem nepozabnem večeru. Doma se stisnem k očetu. Vprašam ga po kateri poti in kako je prišlo Miklavževo spremstvo v sobo.

Omeni mi dva pomočnika. Gospoda Drgan Jožeta in gospoda Vovk Bogdana. Ne vem zakaj?

On že ve!

V neskončnem, mehkem očetovem objemu počasi, prijetno utrujena drsim v spanec. Hvala ti Sveti Miklavž in hvala vsem, ki so ti odprli vrata. Oh, že skoraj spim. Da ne pozabim »Pa na svidenje drugo leto, vsem skupaj«. Lahko noč! Srečno!

Vesna Hercog in njen očka.

Komaj nas je obiskal Miklavž, že smo se veselili prihoda Božička, našega praznovanja in pričakovanja novega leta. Na programu je bilo 19.12.2007 ob 17 uri v poslovnih prostorih nad Lj. Banko v Hrastniku.

Zabaval nas je ansambel Florida. Za program so poskrbele učiteljice in učenci OŠ Vitka Pavliča. Zaplesale pa so tudi plesalke navijaške skupine Tarče in tudi mi smo imeli svojo plesno točko. Iz Občine Hrastnik nas je prišel pozdraviti g. Ljubo Zalezina. Želel nam je še veliko uspehov pri našem delu in nam voščil zdravo in srečno Novo leto.

Obdaril nas je z veliko košaro, ki je bila polna sladkih dobrot. Božiček pa nam je prinesel športno torbo v kateri je bila trenirka. Z nami se je poveselil, zapel in tudi zaplesal. Ko se je poslovil od nas, saj je imel še veliko dela, smo pojedli večerjo in še plesali. Na koncu smo si zaželeli, da nas drugo leto spet obiše.

To je naša največja žurka, ko pridemo vsi, to pomeni skoraj sto in se zabavamo dobrih šest ur. Pozabimo, da smo bili čez leto kdaj slabe volje, pa bolni, pa nesrečni ali žalostni. To je čas, ko dobro jemo, plešem

pojemo, odpiramo darila in vsem zaželimo vse dobro.

Kaj smo že dobili za darila? Nekaj za šport, trenerke in športne torbe.

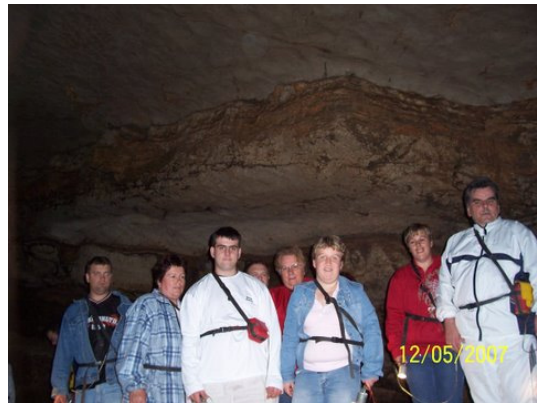
ŽE UPORABLJAMO!

IZLET V CERKNICO

Naš izlet oz. strokovna ekskurzija je bila v letošnjem programu na sporedu 12. maja. Cilj je bil Cerknica. Za izvedbo smo se povezali z njihovim turističnim društvom, kjer so nam svetovali, kaj bi si morali obvezno ogledati izmed vse palete naravnih čudes, ki jih premorejo v tem koncu naše prelepe Slovenije. V Cerknici smo bili dogovorjeni, da nas bo čakal vodička. Imeli smo res srečo, tako prijazne in znanja polne vodičke si lahko le želiš.

Najprej smo si ogledali maketo Cerkniškega jezera. Njen lastnik nam je pojasnil kako presiha jezero in nam povedal mnoge zgodbe, ki krožijo o skrivnosti teh pojavov. Potem smo si ogledali Cerkniško jezero v živo, ki pa je bilo na žalost v tem času le majhna lužica. Videli pa smo vrtače in rože, ki so značilne za to območje. Odpravili smo se v eno izmed najlepših jam, ki jih imajo tod okoli. Križna jama je čudovita že sama po sebi. Prizadevni jamarji so jo še lepo uredili in popestrili s svetlobnimi efekti. Videli smo kapnike, zobovje medveda, ki je nekoč bival v teh krajih, peljali smo se s čolnom po jezercu, ki je globoko spodaj v jami,....

Naša vodička nas je popeljala tudi v Rakov Škocjan. Nismo se mogli načuditi lepotam, ki jih je skozi leta ustvarila narava. V gostišču, ki je bil na travniku sredi gozdov smo se odpočili, odžejali, naguncali in igrali nogomet. Potem pa smo se utrujeni in polni novih spoznanj odpravili proti domu.

Praznovanja in druge žurke

PIKNIK

Težko pričakovani **spomladanski piknik** je bil zapovedan 27.05., ker smo za takrat naročili lepo vreme. Težko pričakovan zato, ker se tam lahko najbolj sprostimo, zaplešemo, zapojemo, tekmujeemo v pikadu, balinanju in pojemo dobrote, ki jih pripravijo naše prizadevne članice Marjetka, Minka, Sanda, Olgi 1 in 2, Alenka, Vika,... Začne se z zelo dobrim golažem in polento, nadaljuje s specialitetami na žaru, ki jih pripravita Karel in Drago, sledi pa tudi pecivo. Še dobro, da med vsemi temi dobrotami lahko zaplešemo in se športno udejstvujemo saj bi sicer počili od vsega dobrega. Najbolj smo veseli, ko nam ansambel Črni bliski zaigra melodije, ki so nam še posebej ljube. Prostor za piknik na Smrekovini so nam odstopili v podjetju Termoelektrarna Trbovlje, ki je tudi sicer naš glavni sponzor. Udeležencev je bilo nekje okoli 50.

Jesenski piknik je bil v znamenju med regijskega druženja, saj smo medse povabili člane Društev Sožitje Zagorje in Trbovlje. Prišlo jih je kar nekaj iz Trbovelj, člane iz Zagorja pa smo pogrešali. Pikniku smo rekli **kostanjev piknik**, saj je v tem času kostanj zrel in smo ga tudi pekli. Dobili smo se v Čečah pri Zadružnem domu dne 13.10.2007. Med seboj smo se pomerili v košarki, nogometu, balinanju in namiznem tenisu. Poleg kostanja smo jedli tudi pice, pomfri, jabolčni zavitek in pecivo, ki so ga spekle naše mame. Izvedeli pa smo, da tudi nekateri očetje pečejo izvrstne slaščice. Za pravi jabolčnik so poskrbeli v gostišču, katerega os nam brezplačno priskrbeli. Tudi tokrat nam je vreme izvrstno služilo, saj je bilo toplo in je sijalo sonce. Očitno nas ima tudi nekdo tam gori zelo rad. Udeležencev med regijskega piknika je bilo preko petdeset.

KOSTANJEV PIKNIK

V mesecu oktobru je čas kostanja in prilika še za zadnje srečanje in druženje na prostem.

Ker smo v lanskem letu pri Sožitju imeli super kostanjev piknik pri zadružnem domu v Čečah, smo se tudi letos odločili, da bomo imeli kostanjev piknik.

Združili smo prijetni srečanje tudi z društvom iz Trbovelj in Zagorja, Sodelavci iz Trbovelj so se udeležili kar zadovoljivo, samo Zagorjanov pa ni bilo.

Bilo je lepo sobotno dopoldne, ko smo se zbrali v Čečah, pekli smo kostanj, jedli pizzo, ki so nam jo pripravili v gostišču, seveda pa smo pili

tudi sladek jabolčni sok, ki nam ga je priskrbela lastnica gostišča. Uživali smo ob glasbi in se igrali razne igre z žogo. Skratka cel dan smo uživali. V poznih popoldanskih urah, ko je sonce že šlo za hrib smo se odpravili proti domu.

Mama in MATJAŽ KOLARIČ

Izobraževanje za stare in mlade

SEMINARJI ZA STARŠE

V mesecu maju, natančneje od 05. do 07. maja, smo bili v **Topolšici** na našem vikend seminarju, kateri je namenjen izobraževanju staršev in ga v večjem delu financira Zveza Sožitje.

V petek 05. maja se nas je v avli hotela v Topolšici zbralo 44. Za spremstvo, zabavo, sprehode in plavanje sta poskrbeli Mili Deželak in Angela Kontrec. Da je vse skupaj nemoteno potekalo pa je poskrbela naša neumorna Minka Rizvič, ki med drugim skrbi, da je financ, ki jih potrebujemo za izvedbo naših dejavnosti ravno prav.. V tistem času pa je bila na oddihu v Topolšici tudi ga. Dolanc Ljudmila, ki je bila med ustanoviteljicami našega društva. Pogovarjala se je z nami in lahko je opazila, da je bila pot, ki so jo takrat začrtali prava, saj se sedaj odraža v našem zadovoljstvu in zadovoljstvu naših družin.

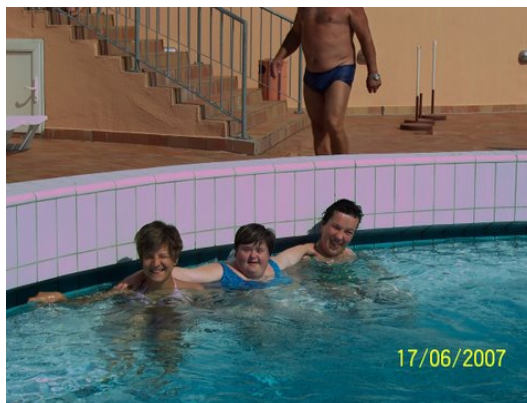
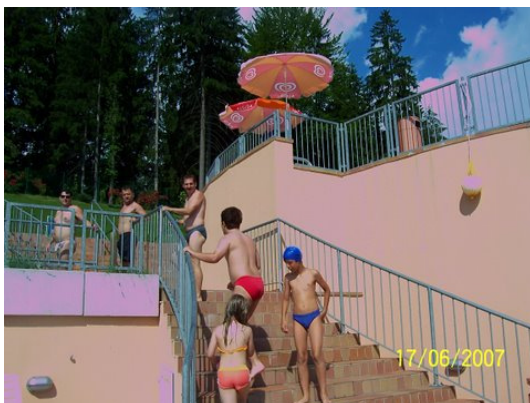
Teme, ki so zanimale naše starše so bile predvsem v zvezi z zakonodajo, spremembami in novostmi, ki jih sprejemajo poslanci v Državnem zboru in se tičejo nas in naših pravic, ki jih hočejo na žalost v zadnjem času spet zmanjševati. Na naše povabilo se je prijazno odzvala nova predsednica ga. Katja Vadnal. Povabili smo jo, da bi nas seznanila z novostmi, pa tudi iz radovednosti, da jo spoznamo, ker se do sedaj še nismo srečali z njo. Izkazalo se je, da je kljub temu, da je na visokem položaju v Zvezi Sožitje in tudi v službi, je zelo preprosta in prijetna oseba, ki zelo dobro pozna naše potrebe in želje.

V zvezi s seznanjanjem naših staršev glede odraščanja in spreminjanja OMDR smo povabili ga. Brigito Nojič, ki se je enkrat že odzvala na naše

vabilo in nam je ostala v prijetnem spominu, saj pozna stiske in strahove naših staršev. Stvari nam predstavi in približa tako, da nam je vsem razumljivo in se tudi malo zamislimo glede njenih ugotovitev in mnenj. Urice namenjene izobraževanju in seznanjanju z novostmi, kar prehitro minejo. Zvečer nas je obiskala Klovnesa, ob zvokih glasbe pa smo igrali Bingo. Kdor je želel se je lahko udeležil tudi nočnega kopanja. Prepričali smo se, da drži tisti pregovor, da kar je lepo tudi zelo hitro mine. V nedeljo smo se lahko še kopali, potem pa smo se odpravili proti domu.

Ker smo si zaslužili in to so potrdili tudi na občini, ko so nam za naše trideset letno delovanje za naš trud in prizadevnost v letu 2006 podelili Srebrno občinsko priznanje in z njim tudi nekaj denarja, smo se v jeseni 28. septembra podali na Debeli Rtič. Vikend seminar na Debelem Rtiču je trajal do nedelje 30. septembra. Vreme nam je bilo naklonjeno. Ta vikend smo namenili naši sprostitvi, druženju in tekmovanju. Lahko smo se kopali v notranjem bazenu, hodili na sprehode, celo do Italije, nabirali zelišča in se pogovarjali, ker vedno ne najdemo časa za to. Nekateri so bili zelo navdušeni nad tekmovanji v košarki, namiznem tenisu in balinanju. Zvečer nas je g. Hercog počastil z kupico rujnega, saj je ravno takrat praznoval svoj osebni jubilej. Malo se je postaral. Nadihali smo se morskega zraka in se vračali domov kot prerojeni. Udeležencev je bilo 40.

Topolšica

TOPOLŠICA

Glede na to, da smo veliko dogajanja prejšnje leto se mi je najbolj vtisnilo v spomin zdravilišče Topolšica.

Zelo lepo so nas sprejeli ter pospremili v urejene sobe.

Popoldne smo se kopali, družili s prijatelji ter sprehajali, najbolj mi je bilo vseč nočno kopanje.

Upam, da se vam spet kmalu spet pridružim.

Mesič Vehid

BILI SMO NA DEBELEM RTIČU

Bil je lep septembrski dan. Odpeljali smo se na morje na Debeli rtič. Kar celi teden sva se z možem in našo Vesnico pripravljali in pokali v potovalke.

Končno je prišel tisti dan, tisti petek, ko smo v potovalke zložili perilo in jo dali v avto.

Peljali smo se proti Ljubljani. Pot je hitro minila. Od Ljubljane naprej pa nikakor ni hotelo biti konca.

Peljali smo se mimo zares lepih in zanimivih krajev.

Vozili smo se zelo dolgo in končno smo prispeli v Koper, nato pa kmalu na Debeli rtič. Čakala nas je večerja, dobili smo sobe in šli spat.

V soboto smo imeli praznovanje, igrali smo tombolo, zvečer pa smo praznovali rojstni dan mojega očeta.

Tudi kopanja ni manjkalo, saj smo bili v zaprtem bazenu z morsko vodo.

Sobota je hitro minila in že je bila tukaj nedelja.

Imeli smo kosilo, počasi smo spokali v potovalko in se odpeljali proti domu.

Preživeli smo res lep septembrski dan pod dežnikom Sožitja, postali smo velika družina, s katero si želimo še veliko potovanj in veliko druženj.

Vsi smo bili veseli, če bi se še enkrat odpeljali proti morju k soncem naproti.

Stanislava Hercog

DRUŠTVO SOŽITJE HRASTNIK

Moramo se zahvaliti našemu društvu Sožitje Hrastnik, ki tako vztrajno skrbijo za naše odrasle otroke in za nas starše. Da nam omogočajo razne izlete, piknike, vikend seminarje, Zdravilišče Topolšica, bili smo tudi na Debelem Rtiču, kar je bilo za nas nepozabno. Imeli smo razne športne aktivnosti in razvedrila.

Skratka so zelo požrtvovalni in delovni, moramo jih pohvaliti ker brez njih mi starši ne bi doživeli toliko srečnih in veselih dni in ne bi videli toliko te naše prelepe Slovenije.

Hvala Društvu Sožitje, posebno predsedniku Sandiju, gospe Slavici in celotnemu osebju, ki pomagajo pri delu.

Človeška duša je čudovit cvet
ki zraste zato, da s svojo lepoto in dobroto,
osrečujejo druge.

Čestitamo, še tako naprej.

Štefka in mama Terezija Koritnik

VSE ŽIVLJENSKO UČENJE ZA MLADE

Športno doživljajski tabor je bil v Zrečah. Naše fante MATIJO, GREGORJA IN BOJANA je vodil gos. Rojko. Bilo je veliko telovadbe, plavanja v termah Zreče, druženja, pogovorov o športu pa tudi plesanja, tako, da smo se ob koncu tedna kar težko poslovili.

Tam daleč skoraj v BELI KRAJINI sta **bile na Plesnem taboru VESNA IN POLONA**. Dekleti sta čisto samostojni in nebi rabili nikogar, da jih vodi.

Pa se je Vika ponudila, da gre z njima in z veseljem sta jo vzeli s seboj.

FARA 11.8.- 18.8.2007

Za nami teden je vesel, smejoč, nastopajoč in poln presenečenj.
Prispeli z vseh smo krajev Slovenije – naše dežele.
Pred vrati Teja nas je pričakala in vsem nam posteljo pokazala.
Prtljago hitro smo zložili in se na kosilo napotili.
Bojana z Dolenjske je prispela.
S seboj je pripeljala Igorja – nočnega ptiča, ki sploh ni bil zaspan.
Katja je nasprotje polno, Lojze bi nas vse manir naučil.
Tanja z Gorenjske se je pripeljala vsa sijoča in vesela.
Lara rada telovadi, Tanja nežno se smeji,
Milica pa samo šiva in za radiem sedi.
Aleksandra nežna duša pa s primorske je prispela nič ni s sabo burje
vzela.
Le veselo Majo, ki pa ni čebela, Igorja zaprto dušo, a ko muziko zasliši,
pete ga močno srbijo in noge se kmalu v taktu zavrtijo. A za Sašem vsa
dekleta zrejo in v šali z njim se poročijo.
Tam ob morju pa doma je Sanja, Elvijana, Selma in Alenka. Vse v hitrem
ritmu rade se vrtijo. Marinela pa je malo bolj resna, vsa je lepa in
urejena.
S čisto družga konca pa prišla je vsa smejoča naša Tončka.
Njene sence se je kar držijo, tud »kofetkati« ji ne pustijo.
Jana včasih kako grdo reče, Anja joče in za objem jo prosi, a Veronika
prava gospodična vse »porihta in nagliha«.
Melita pridna pomočnica v vodo skače kar na glavo.
Tam z Zasavja pa sem jaz prispela z Vesno vso veselo, ki v nežnem ritmu
najde svojo srečo in Polono pravo lepoticu.
Vsi ste nas spoznali in boste lahko še vi kaj dodali.
Teden bil je kratek, dosti smo plesali, okolico na sprehodih opazovali,
običaje in navade pa na Tamburanju spoznali.

Hvala in nasvidenje!

Vika Matekelj

Na morje, v Strunjan, so šla tri mlada dekleta KATARINA, SABINA IN IRMA. Le kaj so delale tam doli? Bile so na **Doživljajskem taboru**. Prepričani smo, da so kaj lepega doživele. Nam bodo povedale ?

POLETNI TABOR STRUNJAN 2007

Konec meseca julija sem se kot spremljevalka treh deklet iz zveze Sožitja Hrastnik udeležila poletnega tabora v Strunjanu.

Namen našega tedenskega druženja ob slovenski obali je bilo spoznati nove prijatelje, naučiti se skrbeti za samega sebe, udeležiti se čim več različnih aktivnosti,... zato je bil tudi naš vsakdanjik tako sestavljen. Vsak dan je bila dežurna ena skupina, ki je naše varovance prebudila in spravila na zajtrk. S polnimi trebuščki smo se nato odpravili po hribu navzdol do plaže, kjer je vsak po svoje čofotal, užival v vodi in na soncu. Prišel je čas kosila in tovorjenje nazaj v hrib. Sledil je počitek ob kavici ali čaju. Za tem smo odšli še drugič na kopališče in se vrnili malo pred večerjo. Tisti najbolj hitri so se še stuširali, drugi so rajši v miru prej pojedli, nato pa osvežili svoje telo in se udeležili različnih večernih dogodivščin. Vsak dan je bil tako napolnjen in zapolnjen, da smo zvečer vsi padli v posteljo.

Da ne bi bili dnevi preveč monotoni, smo s spremljevalci vsak dan organizirali nekaj novega in zanimivega. Prvi večer je tako minil v obliki medsebojnega spoznavanja preko igre. Naslednji dan dopoldne je bil na programu izlet z barko iz Strunjana do Pirana. Praznovali smo tudi rojstni dan ene od varovank, ob slabem vremenu pa smo izdelovali verižice, zapestnice in druge izdelke. Res smo bili polni energije, zato nam je bilo lepo tudi pri nočnem pohodu iz Strunjana do Portoroža. Tam smo se osvežili s sladoledom in nato ohlajeni vrnili nazaj v dom. Za dokazovanje v kuharskih sposobnostih smo en večer izkoristili in sami pripravili obilen piknik z različnimi dobrotami.

Teden je tako minil zelo hitro in v poslovilnem večeru smo podelili nagrade in diplome za tiste odlike varovancev, ki so se pri posamezniku najbolj odrazile. Preko tako pestrega druženja in uživanja v novih prijateljstvih, smo se zadnje dopoldne komaj poslovlili in zopet odšli vsak svojo pot domov.

Vsako takšno druženje je neka nova šola za nadaljnjo življenje varovancev kot tudi nas, ki jih spremljamo. Najlepše pa je zagotovo to, da se navadno tu naučimo pozitivnih stvari in najdemo skrite talente v različnih sposobnostih, katere doma ne bi nikoli pokazali.

PETRA AHAC

NAŠA RAZMIŠLJANJA

SINE!

MOJ MALČEK,

NAGAJIVČEK,

PONOČI NE SPI,KER

SI MAMICINIH,

PESMIC ZAŽELI.

POJ LE POJ MAMI,

OČKE MI ŽARIJO

IN TI O ZAHVALI GOVORIJO.

ROČICO STEGNEM JAZ,

DA SE TVOJEGA OBRAZA

DOTAKNEM...IN SE TVOJE

TOPLINE NAPOJIM,

KER BREZ TEBE,ME

V SRČKU HLADI,

A OB TEBI LE ŽARI.

SI MOJ ANGEL VARUH,

JAZ TVOJ SINEK...Z BOLEČINO
NA USTNICAĦ A GLEJ...TVOJ POLJUB,
JO VEDNO POGASI.

POSTOJ...
SKUPAJ SVA DVA ŹARKA TOPLINE.
PA JA,NE RABIVA OGNJA,
OGENJ OPEČE,
A NAJINA TOPLINA,
RODI ISKRICE SREČE...

SREČNA SVA,
TI IN JAZ...

SREČEN JE ON IN TI,
A LE V DUŠI,
SE PRAVA MOČ BORBENOSTI,
ZA BOLNE KORENJAKE ZGODI...

POGLEJ ME V OČI
IN HVALA TI MAMICA,
ZA VSE PODARJENE MOČI...

HVALA TEBI...MOJ SIN MLADEN
OB TEBI SEM DOBILA NAZIV Z VELIKO
ZAČETNICO...MAMI...

TO SEM JAZ!

STRAH?NE VESELJE...PA KJE JE?OB TEBI!ALI NE ČUTIŠ?JAZ?JA TI...
TI STRAHUJEŠ,SE POTIŠ A ŹELIŠ,DA SE K TEBI ŹAREK UPANJA NASELI
IN TE VSAK TRENUTEK...KAJ VSAK TRENUTEK?PA SAJ VEŠ,DA ŹELIŠ
ŹIVETI IN NE STRAHOVATI...SE VESELITI IN Z NASMEHOM NA OBRAZU
ZBUDITI SE V NOV DAN,V NOV TRENUTEK,V NOV
ZAČETEK...SVOBODNEGA DNE,KI TE POPELJE PO POTI SREČE. SREČA?
KJE JO POISKATI?DRAGI MOJI LE V SEBI,KER OB TEBI TI JO
VZAMEJO,TI JO UMAŹEJO...TI SI PA TI,TI SI NOTRANJA DUŠA,DUŠA,KI
IGRA NA STRUNE NOTRANJE LEPOTE. POVZDIGNI POGLED,PONOSNO

POJDI NAPREJ IN VEM TO SEM JAZ...OSEBA S POLNIM IMENOM,IMENOM KI ŽARI...JA TO SEM JAZ IN TO ŽELIM OSTATI...

BODITE ZDRAVI...MAMICA,
SINU MLADENU!

PODARJENO SE OBRESTUJE?

VEDNO IN POVSOD OB VSAKI PRILOŽNOSTI,TRENTUKU JE ZASIGURNO NAJLEPŠA BESEDA LJUBEZEN. Z LJUBEZNIJO SE PRIČNE NOVO ŽIVLJENJE,Z LJUBEZNIJO USTVARIMO ŽIVO BITJE IN MU PODARIMO ŽIVLJENJE...Z LJUBEZNIJO GA VZGAJAMO. TODA DRAGI MOJI,LJUBEZNI JE PREMALO,NE DA SE JE POSEJATI NITI KUPITI. POTREBNO JO JE ZASIGURNO ČUTITI NEKJE GLOBOKO V SEBI IN JO ZNATI PODARITI PRAVI OSEBI,KI ZNA ČUTITI .Z PRAVO LJUBEZNIJO LAHKO PREMAGAMO ŠE TAKO TEŠKE OVIRE,KI PA JIH V DANAŠNJEM TEMPUS ŽIVLJENJA NE MANJKA IMAŠ DENAR,PA SI KUPIŠ VSE POTREBNO,KAJ PALJUBEZEN?KAJ TI BO DEN TU SE TAKOJ POJAVI ŽENSKA,KI JE VEČNA UGANKA VSAKEGA ŽIVEGA BITJA.NA SVETU NI TEHNIKE,APARATA,KI BI LAHKO USTVARILO NEKAJ TAKO LEPEGA,NEŽNEGA,NEDOLŽNEGA KOT JE OTROK.ALI NI BOŽANSKA BESEDA OTROK,OKRONA SKORAJ VSAKO DRUŽINO...IZ MALEGA ZRASTE VELIKO.OTROK JE KOT ZVEZDICA,KI NA NEBU SIJE INMAMICI VSO SREČO SVETA ŽELI...

AMPAK JO MAMICA NAZAJ OTROKU V SRČEKA PODARI...

OGROMNO SE LAHKO IGRAMO Z BESEDAMI,VSAKANAM KAJ POVE,ZATOJE NEZNANSKO TEŠKO IZBRATI NAJLEPŠO...

KER KOLIKOR JE RAZLIČNIH LJUDI NA SVETU,TAKO IMAJO TUDI BESEDE RAZLIČNE POMENE...ALI ZNATE IZBRATI VI???

MAJA EREIZ

HVALEŽNOST V SKRBI IN LJUBEZNI

Dobro jutro hčerka moja draga,
s poljubom nežnim te zbudim.

Nov dan prihaja in lepo sonce z njim.
Že meglice dvigajo se spodaj iz dolin.
Z veseljem vstaneš, se zagledaš mi v oči:
»Ati, čaj je vroč, naj se ohladi«.
Še zobke umiješ in obraz
in že hitiva na avtobus skoz vas.

Ob cesti gruča je ljudi,
prijatljivi so in vsem se na delo v Zagorje mudi.
Še Vesni naša pride k njim,
po stisku rok se poslovim.

V delavnici tihi je ropot,
ob delu prepleta več se pridnih rok.
Morda okorno in počasno,
pa vendar z ljubeznijo in častno.

Vsi mentorji ob strani jim stojijo,
tudi namesto njih kaj naredijo.
izredno dober to je kolektiv,
kot taki naši družbi velik so izziv.

Da v življenju večkrat prav ni postelja postlana,
uči vedno nasmejana direktorica jih Ana.
Veseli in hvaležni za vsak so naš obisk
in radi pokažejo nam pravkar narejeni kozmodisk.

Tako se sklepajo prijateljstva iskrena,
ljubezen do bližnjega in dela,
občutek, da pomembni so za nas
in velik velik Zasavski so okras.

Ura tri popoldan je odbila, Vesni se je vrnila,
korak je jasen in iskriv.

Ponosna je, da je bila v službi in tako pomembna v naši družbi.

Za mizo zamislim se globoko,
vem čas teče in pero držim z okorno roko.
Spomnim se nebeških pesmi,
Bog daj posveti pot, kje hodi Hercog Vesni!

Franci Hercog

POZDRAVLJENI

Sem mati Koritnik Štefanije, rojene 23.12.1952 z motnjo mongoloid. Ker v tistih časih ni bilo ustanov, smo jo imeli doma, dokler se ni ustanovil VDC. Obiskali so nas iz društva in nas seznanili, kako bo delo potekalo tam. Odločili smo se, da Štefko takoj vključimo v VDC Zagorje.

Štefka je varovanka od odprtja VDC – ja, je zelo zadovoljna, rada vstaja in komaj čaka zjutraj kombi in Iztoka, čeravno je stara 55 let.

Moram pohvaliti vse mentorje, ki sodelujejo z varovanci, zelo lepo se imajo tam.

Hvala za vse ! Srečno !

Štefka in mama Terezija Koritnik

KAKO SE HITRO SVET VRTI, LE KAM, LE KAM TAKO HITI ????

Ta oguljena fraza nas vedno bolj spremlja skozi ta čas, ki je poln nekega hitenja od jutra ko se zbudimo, pa do večera ko si komaj najdemo čas, da ležemo k počitku.

Včeraj je bila šele nedelja, danes je že petek, bilo je novo leto, pa je že pomlad in zopet nas bo presenetilo dejstvo, da je leto okoli in spet pričakujemo prihod novega leta.

Leta hitijo in z njimi mi. Zdi se mi, da še ni toliko let nazaj ko smo se pridružili društvu SOŽITJE Hrastnik..

Hitro so šla ta leta. Spomnim se, da nas je Vika povabila v Društvo. Nekako nismo vedeli kako naj se vključimo, ko pa smo šli prvič na štirileten cikel za družine v Cerkno, smo spoznali koliko nam lahko druženje olajša življenje. Zveš veliko novega, pomembnega za naše življenje. Skozi leta smo se spoznavali na plavanju, na izletih, obiskal nas je Dedek mraz. Veliko smo doživeli in zvedeli na vikend seminarjih, ki jih je organiziralo Društvo. Počasi smo postajali pravi prijatelji.

Danes si nekako ne znam več predstavljati življenja brez naših druženj, brez dela v Društvu, brez naših prijateljev s katerimi se srečujemo na naših druženjih, pa tudi vsak dan v Hrastniku.

Slavi Jordan Simončič

SKRBIMO ZA BOLJŠO KAKOVOST ŽIVLJENJA OMDR

Naši mladostniki in starši smo veseli vsakoletnega razpisa Zveze Sožitje, za programe vseživljenjskega učenja, ki se ga tudi naši člani radi udeležujejo.

Ti programi so prav tako pestri in dobro organizirani, da starši svoje »otroke« z veseljem prepuščamo voditeljem.

Za vse to gre zahvala Zvezi Sožitje. Hvala tudi gospe Viki Matekelj, ki odgovorno in uspešno organizira skupine v hrastniškem društvu Sožitje.

Ni vseeno komu starši prepuščamo enotedensko delo z našimi mladostniki, vendar prihajajo domov zadovoljni in z več samozavesti in samostojnosti.

Starši upamo, da bo taka oblika dela lahko uspevala še v naprej.

Prilagam opis dela v doživljajskem taboru spremljevalke treh naših deklet (Irme, Sabine in Katarine) in se ji v imenu staršev zahvaljujem za sprejeto odgovorno delo.

Breda PETROVIČ

Hrastnik, marec 2008

